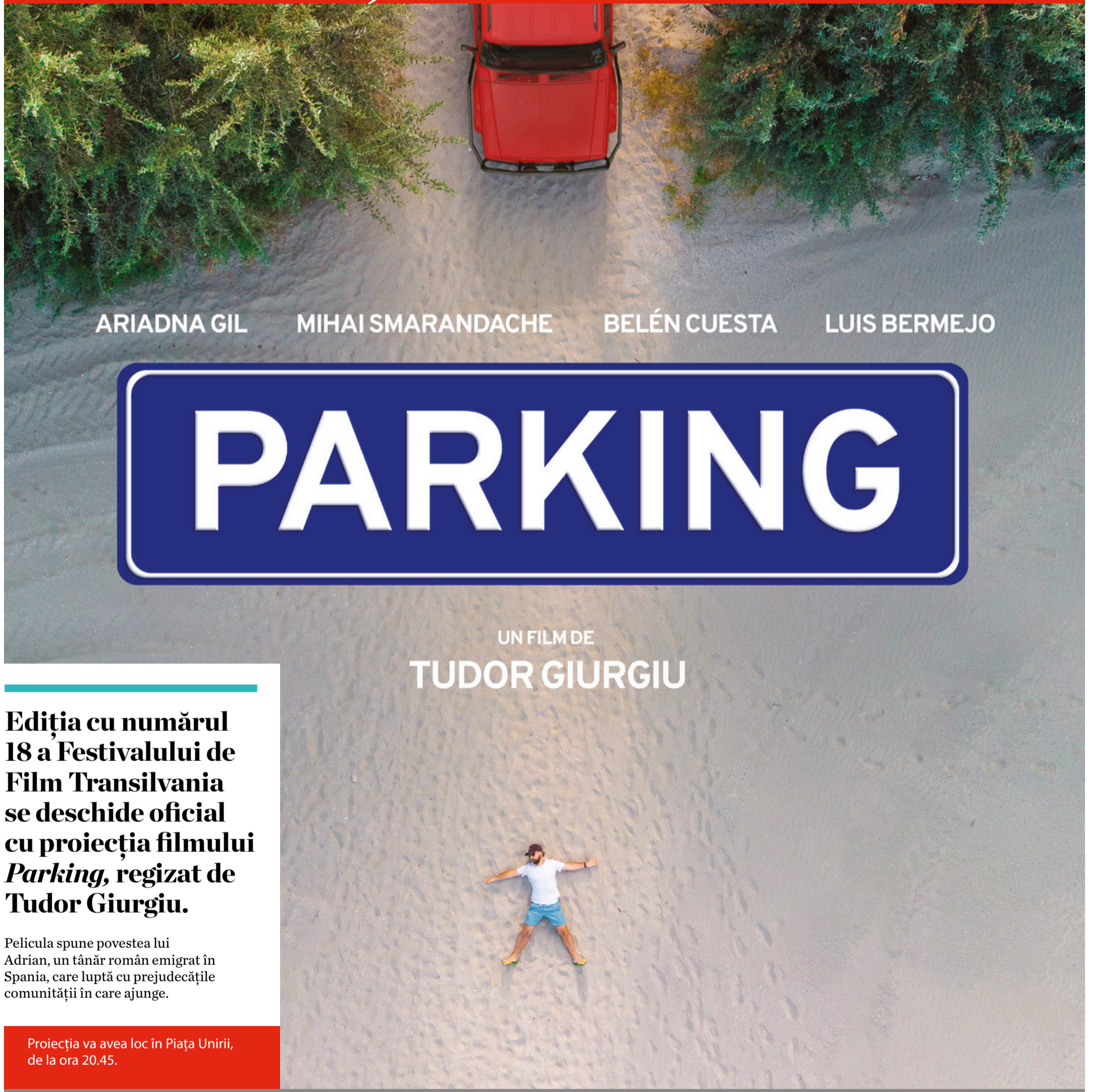

APERITIFE

Publicație oficială a TIFF | #01 | 14-16 English pages
Vineri | 31 mai | 2019 www.tiff.ro

BANCA TRANSILVANIA®

La mulți ani, TIFF.18!

ARIADNA GIL

MIHAI SMARANDACHE

BELÉN CUESTA

LUIS BERMEJO

PARKING

UN FILM DE
TUDOR GIURGIU

Ediția cu numărul 18 a Festivalului de Film Transilvania se deschide oficial cu proiecția filmului *Parking*, regizat de Tudor Giurgiu.

Pelicula spune povestea lui Adrian, un tânăr român emigrat în Spania, care luptă cu prejudecățile comunității în care ajunge.

Proiecția va avea loc în Piața Unirii, de la ora 20.45.

Oui, oui, Michel Gondry!
Celebrul regizor Michel Gondry va fi la Cluj în acest weekend cu Uzina de Filme
»Paginile 4-5

Recomandările lui Chirilov
Directorul artistic al TIFF dezvăluie surprizele acestei ediții a festivalului.
»Pagina 6

Un poem cu oameni și mașinării
Película *Un capăt de lume* promite un regal de poezie vizuală și muzicală.
»Pagina 8

Cinematografele TIFF

- **CINEMA FLORIN PIERSCIC**
P-ța Mihai Viteazu, nr. 11
- **CINEMA VICTORIA**
Bd-ul Eroilor, nr. 51
- **CINEMA ARTA**
Str. Universității, nr. 3
- **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3
- **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**
(Piața Unirii)
- **CINEMA CITY IULIUS**
(în incinta Iulius Mall)
- IULIUS PARK OPEN AIR**
Str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B
- **INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**
Str. I.C. Brătianu, nr. 22
- **CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR**
Str. Bucegi, nr. 11B
- **SOMEȘ OPEN AIR**
Plaja Grigorescu
- **CINEMA MĂRĂȘTI**
Str. Aurel Vlaicu, nr. 3
- **UNIVERSITATEA SAPIENTIA**
Str. Calea Turzii, nr. 4

APERITIFF

Redactor-șef: Radu Meza
Codruța Simina

Redactor-șef adjuncț: Alex Mircioi
Adrian M. Popa

Redactori: Carmen Gociu
Flavia Dima
Anca Grădinaru
Daniel Iftene
Ion Indolean
Cristi Mărculescu

Graphic design: Vlad Simion
Maria Rus

Tipărit la: Tipografia Garamond

INFORMAȚII BILETE

VIZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 20.05.2019 pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, TIFF 2019. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, 27 mai 2019:

Cinema FLORIN PIERSCIC, Piața Mihai Viteazu, nr. 11
Cinema VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51
Info Point IULIUS, str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B
Casa TIFF, str. Universității, nr. 6 (doar pentru invitați și persoanele acreditate)

iar din 31 mai în:

Cinema City IULIUS, str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B
Piața Unirii
Casa de Cultură a Studenților, Piața Lucian Blaga, nr. 1-3
Universitatea Sapienia, str. Calea Turzii, nr. 4
Cinema ARTA, strada Universității, nr. 3

Programul casierilor:

Luni, 27 mai – joi, 30 mai: 11:00 - 18:00;
Vineri, 31 mai – duminică, 9 iunie: 09:00 - 23:00.

Toate aceste puncte de vânzare dispun de bilete pentru toate locațiile festivalului, iar pentru Institutul Francez, Cinema MĂRĂȘTI, Cinema DACIA, IULIUS PARK OPEN AIR sau pentru alte evenimente speciale, se vor putea achiziționa bilete și din locațiile respective, cu o oră înaintea fiecărei proiecții.

Toți deținătorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro

BILETE PENTRU EVENIMENTELE SPECIALE:

Bilet pentru proiecțiile în aer liber din Piața Unirii Open Air, Iulius Park Open Air și Institutul Francez Cluj: 12 lei
Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF: 12 lei
Bilet pentru proiecțiile de la Cinema Mărăști și Cinema Dacia: 12 lei
Bilet pentru Gala de deschidere: 30 lei* (Piața Unirii Open Air, 31.05)
Bilet pentru proiecția specială „Față în față”, în prezența actorului Nicolas Cage: 30* lei (Piața Unirii Open Air, 01.06)
Bilet pentru proiecțiile sau evenimentele din cadrul Weekend la Castel: 20* lei (Castelul Banffy, 01.06 și 02.06)
Bilet pentru Concerte, cine-concerte și alte evenimente speciale: 30* lei
Bilet pentru proiecțiile Film Food: 130 lei*
Bilet pentru Ceremonia de închidere: 50 lei* (Teatrul Național, 09.06)

BILETE PENTRU evenimentele din cadrul InfinitiTIFF:
Bilet pentru Summit InfinitiTIFF: 30 lei*
Bilet pentru proiecțiile din cadrul VR CINEMA: 12 lei (achiziționat în avans), 15 lei (achiziționat în ziua proiecției)

Week-end dedicat copiilor, la Bonțida

Sâmbătă și duminică, adică pe 1 și 2 iunie, la Castelul Bánffy din Bonțida, TIFF organizează activități dedicate tuturor copiilor mari și mici. Domeniul castelului este decorul ideal pentru a fi transformat într-un univers de poveste, în care participanții vor putea intra în lumea magică a cinematografeiei. Iată ce evenimente propunem pentru un family time perfect:

Teatrul Apetit aduce în atenția tinerilor spectatori o poveste despre aventurile unui copil explorator care găsește într-o zi un obiect misterios, care se dovedește a fi un aparat de fotografiat. Ce se întâmplă mai departe, vă lăsăm să descoperiți pe scenă!

Urban Kiddo revine la castel cu noi provocări: un spațiu de joacă inspirat de filmul lui Wes Anderson, *Moonrise Kingdom* (2012). Pentru că știm că energia nu se consumă atât de ușor, mai ales la o vârstă fragedă, vă invităm să (re)descoperim îm-

preună jocurile uitate ale copilăriei. Cine n-ar mai intra la o tură de „sticlă cu otrăvă”, „elastic” sau „mațe încurcate”?

Copiii vor putea învăța că experimentele științifice pot să fie foarte distractive, alături de ScienceHub. Dacă v-ați pus vreodată întrebarea cum arată o pasă de dinți pentru elefant sau cum poți merge pe apă, răspunsul e „fizică pură”! Iar pentru cei interesați de handmade, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Cluj vă așteaptă la colțisorul atelierelor de meșteșuguri artistice. Sau, pentru curioșii pasionați de efectele speciale și animație, Zoom Studio dezvăluie câteva din

trucurile de inside, pe care ar fi păcat să le ratați. De asemenea, micuții vor avea posibilitatea să învețe cum să vorbească despre emoțiile lor la întâlnirile de la Cortul Terapeutic.

Și, pentru ca epopeea de weekend să fie completă, nu puteau să lipsească filmele de scurtmetraj (Cinemobil) și jocurile partenerilor de festival Orange, DHL, McDonald's și Banca Transilvania.

În concluzie, nu vă mai rămâne nimic altceva de făcut decât să vă urcați în mașină cu mic, cu mare și să luați drumul castelului de la Bonțida!

Alexandra Felseghi

SUFLET DE ARTISTĂ/SOUL OF A PAINTER (Focus China) va fi difuzat în ambele proiecții (vineri, 31 mai, Sapienia, 17:30 și luni, 3 iun, Victoria, 15:00) fără traducere în limba română (doar în engleza).

TIFF MAP

Gala de deschidere, Piața Unirii; Zilele Filmului Românesc

PARKING:

totul despre Adrian

Așa cum ne-a obișnuit în toată cariera lui, Tudor Giurgiu e genul de regizor care nu respectă căile bătătoare ale colegilor de breaslă. Este un autor care caută mereu drumuri proaspete, fiind preocupat de trecutul apropiat al României, când țara se afla în plin proces de tranziție dinspre metehnele comuniste către aerul frecventabil al occidentului. De această dată, el își plasează acțiunea în Cordoba, Spania, acolo unde noul venit Adrian – Mihai Smarandache într-un rol care evidențiază un actor foarte nuanțat – trebuie să lupte cu statutul nefavorabil al emigrantului român, generalizat pe nedrept ca hoț, golan sau borfaș.

Dar Adrian e un visător și totodată o persoană care înțelege puterea exemplului: scriitor aspirant, lucrează ca paznic într-un parking aflat la marginea drumului și a ajuns omul de încredere al unui patron probabil bine intenționat, dar copleșit la rândul său de cruzimea capitalismului. Spațiul care i-a devenit a doua casă băiatului venit din Sângeorz-Băi este genul de loc sordid, aflat la marginea societății, care îți poate oferi în schimb acel răgaz să te cunoști mai bine. Să înțelegi ce vrei cu adevărat de la propria existență. Întâlnirea pe care o are cu solista unei trupe iberice underground, Maria (Belén Cuesta), chiar în noaptea de Sânziene, îl face să își reconsidere poziția. E declicul care îl îndeamnă să vrea mai mult. Exploatat de localnici și hăituit de originea sa, începe să se limpezească în minte modul cum se poate integra. E momentul în care trebuie să chestioneze viața nu lipsită de riscuri și neajunsuri la care s-a expus.

Condiția lui Adrian vorbește despre o lume pe care probabil că mulți expați au depășit-o acum. Dar cât de greu le-a fost!

Câte umilințe au fost nevoiți să îndure. Cât de însemnată a fost acea zbatere de a depăși teribilul raport de inferioritate. Simbolic pentru românul dornic să muncască cinstit, dar prins în mrejele micilor ilegalități înfăptuite de către șefii lor în acel vest periferic social, Adrian luptă pentru a rămâne onorabil într-un context crunt. De asemenea, luptă să fie asimilat. Parking devine astfel relevant pentru un întreg popor aflat în goana spre a deveni relevant la nivel european. Într-un moment în care diaspora încearcă din răsuputeri să revină sufletește către patrie, într-un moment în care de fapt diaspora contează mai mult decât a făcut-o vreodată, filmul lui Tudor Giurgiu are puterea de a individualiza o poveste căreia până acum mulți nu i-au putut conferi un chip. E tipul de narațiune menită să reamintească unui popor prin câte a trecut. E, totodată, genul de fabulă care subliniază importanța de a nu uita.

Ion Indolean

INSTANT LIBERTY

Noul Mercedes-AMG A 35 4MATIC+

Mercedes-AMG A 35 4MATIC+ Consumativ de carburant (l/100km): mixt 7,9, max. 8,4. Emisii de CO2 de carbon (g/km): max. 172, max. 191. Valorile indicate au fost determinate în conformitate cu metoda de măsurare prezisă. Valorile indicate sunt "valori de CO2 WLTP măsurate" în acord cu art. 2 nr. 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1353. Valorile de consum de carburant au fost calculate în baza acelor valori. Autocăruțul din imagine este cu titlu de prezentare.

Oui, oui, Michel Gondry!

Astăzi ne este cunoscut, cel puțin la nivel vizual, efectul *bullet time*, adică acel moment înghețat, à la *Matrix*. Îl vedem peste tot, de la reclame și videoclipuri, la pelicule de lung sau scurtmetraj, însă puțini știu că Michel Gondry este considerat unul dintre pionierii acestei tehnici (sau ai *morphing technique*, efectul prin care o imagine sau o formă fixă se transformă subtil în alta).

Alături de Spike Jonze și David Fincher, Gondry este unul dintre cei mai de succes regizori de videoclipuri, care au intrat și în lumea cinematografului de lungmetraj.

Michel Gondry s-a născut în 1963 și a copilărit la Versailles. În tinerețe visa să devină pictor sau inventator, la fel ca bunicii săi, Constant Martin (1910-1995, creatorul claviolinei - instrument muzi-

cal apărut în Franța). În anii '80, înființează formația pop-rock, *Oui Oui*. Gondry a început să regizeze videoclipurile trupei, în care juca rolul de tobar - un soi de laborator de creație, în care deja se poate observa direcția universului său suprarealist.

Björk a fost unul din primii artiști care i-au solicitat o colaborare, pentru realizarea videoclipului solo pentru *Human*

„Oamenii se plâng de mine cum că aș fi imatur și chiar și eu cred despre mine că sunt așa câteodată. Dar dacă mă aflu într-o situație care îl implică pe fiul meu, sau pe actorii cu care lucrez, devin matur, pentru că trebuie să joc rolul de adult. Dar cred că e adevărat faptul că, până la urmă, creativitatea este foarte mult asociată cu o anumită formă de imaturitate.”

Behaviour. Au urmat Beck, Radiohead, Daft Punk, The White Stripes, The Vines sau Chemical Brothers.

Cel de-al doilea film al său, *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* (2004), a primit premiul Oscar pentru cel mai bun scenariu (Charlie Kaufman). Conceptul filmului, însă, a luat naștere cu câțiva ani înainte, mai exact în 1998, în urma unor discuții dintre Gondry și colaboratorul său, Pierre Bismuth. Acesta avea în minte realizarea unui experiment prin care amintirile cuiva ar putea fi șterse selectiv. Chiar dacă experimentul nu s-a materializat, ideea a rămas și Gondry i-a prezentat-o lui Charlie Kaufman. Cei doi se aflau deja la a doua colaborare de acest gen. *Human Nature* (2001) îi avea în distribuție pe Tim Robbins, Rhys Ifans și Patricia Arquette. Pe lângă Oscar, *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* a mai câștigat un premiu BAFTA la aceeași categorie și la cea mai bună editare.

Următoarele filme, *The science of sleep* (2006), *Be kind rewind* (2008), *The Green Hornet* (2011), *Mood Indigo* (2013) întregesc universul suprarealist de „science-fantasy” al lui Gondry. În 2006, ca urmare a filmului *The science of sleep*, regizorul francez a conceput o instalație artistică în New York, la galeria Deitch Projects din SoHo. În cadrul expoziției, publicul larg a avut posibilitatea să intre în contact direct cu recuzita folosită la filmări sau să vizioneze clipuri inedite și să afle povestea artefactelor expuse din viața personală a artistului.

Pasionat în egală măsură de științe exacte și de artele vizuale, Gondry a avut parte de o rezidență la prestigiosul Massachusetts Institute of Technology, între 2005-2006.

Într-un interviu acordat revistei *The Talks*, Gondry se descrie astfel: „Oamenii se plâng de mine cum că aș fi imatur și chiar și eu cred despre mine că sunt așa câteodată. Dar dacă mă aflu într-o situație care îl implică pe fiul meu, sau pe actorii cu care lucrez, devin matur, pentru că trebuie să joc rolul de adult. Dar cred că e adevărat faptul că, până la urmă, creativitatea este foarte mult asociată cu o anumită formă de imaturitate.”

Alexandra Felseghi

Crează-ți propriul film, împreună cu prietenii, la Uzina Filmelor de Amatori!

Creată de celebrul cineast francez laureat Oscar, Michel Gondry, *Uzina Filmelor de Amatori* este un proiect care a făcut deja înconjurul lumii. Înainte să ajungă în România, la cea de-a 18-a ediție a TIFF, a putut fi vizitată și pusă în funcțiune în Montreal, Buenos-Aires, Frankfurt, Moscova, Paris, Rotterdam și alte mari orașe de pe Glob.

Instalația interactivă revoluționară este gândită să cultive, să dezvolte și să răspândească pasiunea pentru film în rândul publicului larg, stimulând imaginația și creativitatea acestuia. Participații au la dispoziție trei ore și toate resursele necesare (de la decoruri la echipament, îndrumarea unor instructori) pentru a-și crea propriul film, de la A la Z. Procesul parcurge toate etapele de realizare a unui film, de la scenariu și regie, până la crearea efectelor speciale și a coloanei sonore. La finalul fiecărei sesiuni, filmele vor fi proiectate și vor intra în posesia autorilor, care le vor putea distribui mai departe spre a obține bine meritata apreciere a publicului.

Uzina este deschisă tuturor celor care doresc să experimenteze și să creeze un film, indiferent de vârstă, ocupație sau cunoștințele în domeniul cinematografeiei.

Accesul este gratuit, dar necesită înregistrare prealabilă. Studioul cinematografic în care se desfășoară, construit de la zero și conținând peste 15 decoruri individuale, se află în spațiul CREIC – Centrul de Excelență pentru Industriile Creative și este deschis curioșilor în perioada 31 mai – 31 iulie.

Proiectul se desfășoară sub egida Sezonului România-Franța 2019.

Laurențiu Paraschiv

CEMACON presents

"...from the beginning to the end absolutely nothing happens..."
THE CINEMA REPORTER

"I almost fell asleep"
THE CRITICS MAGAZINE

"...no surprise, no special effects. A new era for blockbusters"
THE MOVIE TIMES

EVO CERAMIC 44 VB

THE MOST BORING ACTION MOVIE OF THE YEAR

NO HEATING DISASTERS / NO FROST CALAMITIES / NO WALLS FALLEN

CEMACON PRESENTS EVO CERAMIC 44 VB, THE FIRST LOAD BEARING BRICK WITH INTEGRATED MINERAL WOOL INSULATION, WITH FIRE PROTECTION, HIGH THERMAL AND ACOUSTIC INSULATION

IN SELECTED THEATRES FROM 2019

Unde este Uzina de filme?

La centrul CREIC, în Dealul Lomb, pe Strada Lombului.

Cu ce poți ajunge acolo?

Autobuzul 39, Compania de Transport Local (CTP)

Plătesc ceva când ajung?

NU!

Dar trebuie să-ți rezervi un slot orar la
www.uzinadefilme.com/rezervari

Recomandările lui Chirilov

Îți aduci aminte cum erai la 18 ani? Ai un film cult pe care îl ții minte din perioada aceea?

Da, am scris despre asta și în editorialul din catalogul acestei ediții. Nu știu alții cum sînt, dar eu nu mi-aș dori să mai fac o dată 18 ani - dovadă că nici nu mai știu ce s-a întîmplat la majoratul meu. Și nu, nu e din cauza alcoolului la care aveam, legal, voie. Trecerea timpului a evacuat total și igienic din memorie acest episod așa-zis de referință din viața mea, altminteri ar fi trebuit să recurg la terapia de șters amintiri din *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* al lui Michel Gondry. Știu, însă, ce înseamnă să faci 18 ani fix înainte de Revoluția din decembrie 1989 și-mi aduc aminte perfect amestecul de euforie și confuzie în care i-am trăit. Euforia unei lumi libere și confuzia unei lumi în tranziție, suprapuse ca un tăvălug peste ce a însemnat vârsta de 18 ani pentru mine: stresul de a lua bacul, accesul imens la informație, stresul de a nu pleca în armată, haosul politic din țară, stresul de a nu intra la facultate și plecarea definitivă de acasă. Pe scurt: o maturizare grăbită și forțată. Pe și mai scurt: #notfun. Cît despre filmele cult ale perioadei: au fost multe, dar probabil cel mai cult dintre ele este filmul Revoluției din decembrie, așa cum l-am trăit live și în alb-negru la televizor.

Ce putem face special la ediția de majorat a TIFF-ului?

Cei care au împlinit 18 ani pot vedea filmele catalogate în program drept nerecomandate minorilor. Și sînt cîteva. Cinefilii pasionați pot (re)vedea opera integrală a lui Michel Gondry, unul dintre cei mai speciali și imprezvizibili regizori care activează astăzi - ba chiar îl pot și întreba live cum a multiplicat-o pe Kylie Minogue în videoclipul pentru *Come Into My World*. Și pentru că tot vorbim de Gondry, puteți merge cu cele mai trăsnete idei de film pe care le aveți la Uzina de Vise proaspăt ridicată în Cluj ca să le puneți în practică; nu, nu e nevoie să fi urmat cursuri de specialitate. E proiectul cel mai spectaculos de la TIFF din acest an. Puteți vedea filmele din secțiunea tematică intitulată *Ora de religie* - în caz că vizita Papei în România vi s-a părut prea scurtă. Și nu în ultimul rînd, puteți vedea din nou filme la Cinema Arta, reintrat după doi ani de absență în circuitul TIFF-ului.

Mihai Chirilov, directorul artistic al TIFF, ne oferă profilul ediției cu numărul 18 a Festivalului Internațional de Film „Transilvania”. La majorat, TIFF promite mult: de la francofonie la filme interzise minorilor, la filme românești în premieră și delicii exclusiviste cinematografice.

Monștri

Cler

La Gomera

Mai prindem bilete la filmul lui Porumboiu și la Monștri?

Nu bag mîna în foc. *La Gomera* al lui Corneliu Porumboiu are la TIFF o singură proiecție aprobată de regizor și distribuitor. *Monștri*, debutul lui Marius Olteanu, are parte de două proiecții, iar dacă cumva cîștigă un premiu, aveți ocazia să-l prindeți și în ultima duminică din festival. Dacă nu, ambele filme ies în toamnă.

CoinCoin și extraterestrii

Ce ne recomanzi să nu ratăm anul ăsta din FOCUS Franța?

Franța e omniprezentă la TIFF în acest an: și în competiția internațională, și în secțiunea Umbre, și în secțiunea tematică, și în 3x3, bașca integrala Gondry, dar și într-un program dedicat, din care recomand cu ambele mîini: *CoinCoin și extraterestrii*, țicneala SF în patru episoade a lui Bruno Dumont; *Ancheta*, bizareria politistă a lui Quentin Dupieux, singurul cineast care a făcut un film despre un cauciuc ucigaș; noul Assayas, *Vieți duble*, absolut delicios; *Virsta de aur* - pentru că tot sîntem la TIFF 18 - despre adolescenți și clubbing în Parisul anilor '80, plus ocazia de a o întîlni pe regizoarea de origine română Eva Ionesco; și evident, *Ursul de Aur* de la Berlin din acest an, *Sinonime*, care e cît se poate de francez, deși regizorul Nadav Lapid este israelian.

Se întîmplă ceva cu Umbrele anul acesta? Ce surprize avem pregătite acolo?

Se cam întîmplă lucruri în Umbrele din acest an. 12 filme extrem de diferite, despre care o să-l las pe noul curator al secțiunii să vorbească, o dată ce va descinde în Cluj: Artur Brzozowski, co-director artistic al Fantasy Film Fest, cel mai important festival de gen din Germania, parteneriat cu TIFF-ul începînd cu acest an.

Care e filmul tău preferat cu Nicolas Cage?

Față în față, pe care de altfel l-am ales și pentru proiecția din Piața Unirii, și miică ne-a fost surpriza cînd Nicolas Cage a venit și el cu fix aceeași propunere de film prin care să-l omagiem la TIFF. Face-off-ul lui cu Travolta, cei doi actori fiind fiecare în dublu rol, este fantastic.

Anul acesta vom avea și un FOCUS China. Sunt multe filme de artă sau vom avea și „bătăi”? Întrebăm pentru un prieten.

Avem de toate în Focus China; și filme de artă, și filme de artă în 3D (wow!), și film cult (de 4 ore) și film mut cu acompaniament live la chitară și în biserică, și film clasic restaurat la marea artă, și road-movie în Tibet produs de Wong Kar-wai, și film leit noul val românesc, și - ei bine, da - filme cu bătăi: ceva mai puține în *Proiectul Gutenberg*, unul dintre blockbusterele absolute din China de anul trecut, și ceva mai multe și mai sofisticate în noul *wu xia* al lui Zhang Yimou (cel cu *Hero* și *House of Flying Daggers*), intitulat *Umbra*. Care e un soi de Shakespeare cu bătăi. Așa să-i spuneți prietenului vostru.

Care e cea mai extremă experiență cinematografică pe care ne-o propui la această ediție?

Așa cum v-am (și v-ați) obișnuit, sînt cîteva. O să recomand doar patru: suedezul *X&Y*, danezul *Dama de cupă*, israelianul *Jonathan Agassi mi-a salvat viața* (care va avea, mai mult ca sigur, două sesiuni de întrebări și răspunsuri dinamită: prima cu mama protagonistului, a doua cu însuși protagonistul, actor de filme pentru adulți) și premiera mondială cu filmul românesc *MO*, unul dintre cele mai provocatoare titluri autohtone din ultimii ani, cu Răzvan Vasilescu și Dana Rogoz într-un joc de-a șoarecele și pisica neașteptat de extrem și de curajos. Și nerecomandat minorilor.

Viitorul conținutului audiovizual, la infiniTIFF 2019

infiniTIFF revine în cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania cu o a treia ediție, dedicată viitorului conținutului audiovizual.

Programul acestui an se concentrează pe definirea modului în care transformările digitale și tehnologiile disruptive ale momentului influențează nu doar mobilitatea publicului și comunicarea acestora, ci și cultura și divertismentul ca domenii integrale.

Ca și în anii trecuți, infiniTIFF se desfășoară în trei direcții. VR Cinema include o selecție generoasă de filme, producții recente dar și câteva „clasice”, oferind publicului un set divers de experiențe. Selecția, disponibilă la alegerea publicului pe toată durata programului zilnic, poate fi explorată între 1 și 8 iunie.

infiniTIFF Workshop, care se desfășoară duminică, 2 iunie, caută să exploreze nevoile și aspirațiile principalilor actori locali implicați în producția audiovizuală. În acest scop, antreprenori, vizionari, factori decizionali din artă, cultură și mediul academic din Cluj vor explora oportunități antreprenoriale și forme de

colaborare interdisciplinară în producția autohtonă, rezultatul fiind publicat sub forma Manifestului infiniTIFF, care urmează să fie prezentat și supus dezbaterii publice la infiniTIFF Summit.

infiniTIFF Summit, programat joi, 6 iunie, la Centrul de conferințe Platina, reprezintă o conferință de jumătate de zi despre producția virtuală și viitorul muncii și se adresează profesioniștilor din cinematografie, business, IT, tehnologie și design. Acesta funcționează ca o platformă în care se vor discuta direcții și se vor găsi soluții pentru ca cinematografia, jocurile video și tehnologia să abordeze noi moduri mai eficiente de a colabora. În plus, printr-un forum de pitching deschis, orice antreprenor, freelancer, cercetător sau creativ din domeniul audiovizual va dispune de șansa de a prezenta produse, servicii, abilități sau nevoi specifice.

Laurențiu Paraschiv

TIFF.18

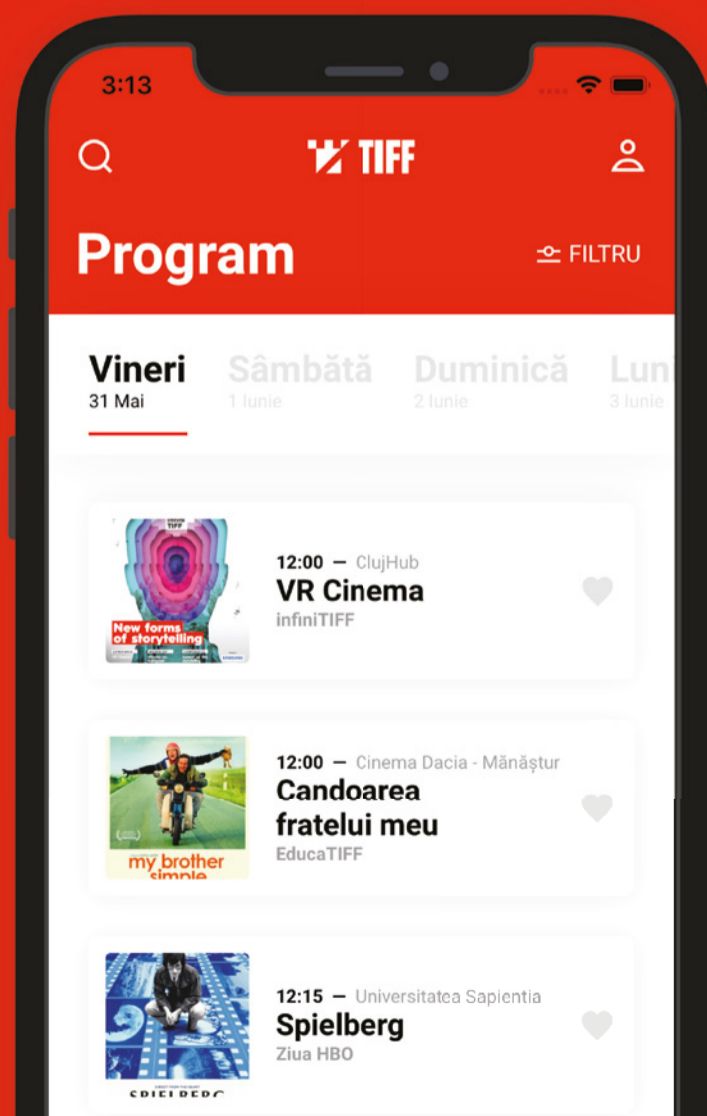
Descarcă aplicația oficială TIFF

Personalizează-ți programul, cumpără bilete și acordă note filmelor văzute.

DEZVOLTAT CU GRIJĂ DE

halcyon mobile

Supernova

Ecologist, emoțional și eficient – Femeie în război

Ce faci dacă o fabrică din orașul tău poluează mediul înconjurător și folosește resursele țărișoarei tale pentru profit?

Păi, depinde cine ești. Dacă știi să tragi cu arcul la perfecție, ai instruire militară și un om în interior, ai putea să faci ce face Halla din *Femeie în război* – give 'em hell. Ai scurtcircuita stâlpi de electricitate, ai lăsa orașe fără energie electrică și apoi te-ai ascunde de elicoptere și ai distruge drone iscoditoare.

Dar ce faci dacă, fix când ești pe punctul de a da lovitura finală, vine foarte doritul răspuns al unei cereri de peste patru ani? Probabil îngâni un „Ai grijă ce-ți dorești” și înjuri. Când Hallei i se acceptă cererea de adopție, ea trebuie să facă o alegere. Își va continua și termina misiunea, care ar ajuta o lume întreagă sau își va îndeplini dorința (care pare mică și egoistă în comparație cu planurile ecologiste mărețe) și va deveni mamă? Alegerea Hallei nu poate fi comentată aici, dar cu siguranță nu vă va dezamăgi. Filmul este dinamic, inteligent, comic și bine ținut în mână de islandezul Benedikt Erlingsson, satisfăcând și nevoile unui public iubitor de acțiune și cele ale unuia consumator de drame psihologice.

Și chiar dacă cel mai probabil nu ai fost niciodată în situația Hallei, pentru că filmele nu sunt (toate) ca'n viață, tocmai de-asta merită să mergeți. Ca să aflați care-i treaba cu Halla, sora ei gemană Assa, posibilul lor văr și rețeaua coruptă și avidă pe care încearcă protagonistă să o distrugă în unul dintre cele mai bune filme de la TIFF.18.

Femeie în război rulează azi de la 17:00 la Cinema City Iulius și miercuri (5 iunie) de la 19:30 la Cinema Arta, în selecția *Supernova*.

Alex Mircioi

Fără limită

Un poem cu oameni și mașinării – Un capăt de lume

Undeva între cinema-ul lui Malick și cel al lui Roberto Minnervini, *Un capăt de lume* (secțiunea *Fără limită*) livrează o odă observațională muncitorilor emigranți din Suedia și pământurilor pe care le muncesc.

Filmul începe cu un *voice over* ușor poetic care ne anunță că (și nu știu cum să spun asta fără să pară comic) două vaci au scăpat de la o fermă și trăiesc în sălbăticie. Finalul ni le arată în toată liniștea lor, într-o construcție circulară care închide în ea portrete și peisaje ale agriculturii suedeze.

Pentru cei speriați de *spoiler*-e: puteți sta liniștiți, faptul că am trădat finalul nu distruge experiența vizionării. De fapt, aș putea povesti cadru cu cadru filmul, iar poezia vizuală și muzicală care o completează tot ar supraviețui. E genul ăla de film.

Ritmat impecabil, alternând între cadre-sevență și *insert*-uri scurte, *Un capăt de lume* e împărțit între muncitorii imigranți (polonezi) și mașinăriile pe care le folosesc, fiecare parte primind la fel de mult spațiu de analiză vizuală în economia filmului. Practic este o perspectivă ce preia din cheia vizuală a documentarului observațional (pe care o rafinează și transformă în plăcere estetică), lăsându-te să tragi singur concluziile.

Ce mai înseamnă agricultura acum? Cum s-a schimbat fundamental lucrul cu pământul și animalele într-o eră a tehnologizării? Cum e o zi din viața muncitorului? Care e statutul emigranților?

Astea sunt întrebări ale căror răspunsuri se dezvăluie printre rânduri în *Un capăt de lume* și nu pot decât să vă invit să le descoperiți voi înșivă azi de la 22:15 la Cinema Victoria sau luni (3 iunie) de la 12:00 la Cinema Arta.

Alex Mircioi

TIFF

Le Moment
we adore

Kronenbourg
BLANC 1664

Cluj
31 mai - 9 iunie 2019

LE MOMENT WE ADORE
WHEN WE DISCONNECT
TO RECONNECT

Taste the French way of life

BLANC

Supernova

Dolce fine giornata

Maria Linde (Krystyna Janda), o poetesă poloneză de succes aflată la vârsta a doua, trăiește alături de familia sa în Toscana și are o relație extraconjugală cu un tânăr egiptean.

După ce Roma este ținta unui atac terorist, aceasta își folosește discursul de acceptare a premiului Nobel pentru a-și exprima dezaprobarea cu privire la taberele de refugiați și simpatizează cu motivele teroristului, catalogându-i atacul sinucigaș cu bombă drept o formă de artă. În timp ce reputația și viața socială și de familie i se duc de răpă, ea încearcă să-și mențină aceeași atitudine pozitivă față de lumea înconjurătoare și se poartă de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, ceea ce nu face decât să-i infurie și mai mult pe cei apropiați ei.

Dolce fine giornata pare să fie alcătuit din două părți distincte: înainte și după discursul de Nobel. Inițial, Maria apare

ca un personaj liniștit, care se bucură de o existență boemă și care contemplă, de pe margine, la trecut și la ce mai poate avea viața de oferit. Nu durează mult ca filmul idilic să se transforme într-o critică socială asupra terorismului. Neoferindu-se prea multe detalii legate de trecutul și *background*-ul ei, afirmațiile Mariei vin ca un șoc pentru spectator, la fel ca pentru familie și cei prezenți la eveniment. Se păstrează și în această a doua parte peisajele însoțite, mereu prezente în prima, dar frumusețea lor contrastează cu haosul politic și social și cu frica ce se instaură în urma discursului ei, și fac totul să pară și mai grotesc, mai înfricoșător.

Ce e interesant la această a doua jumătate e profunzimea cu care sunt puse sub lupă problemele de ordin moral. Scenariul reușește să facă o amplă analiză psihologică a unui personaj complex, imprevizibil, dar și să ilustreze în detaliu un imperiu în cădere, o serie de consecințe nebănuite, cu efecte dezastruoase, ale unor acțiuni impulsive de cele mai multe ori nevoite.

Dolce fine giornata rulează astăzi, 31 mai, de la 17:30 în sala 4 a Cinema City Iulius Mall, și luni, 3 iunie, de la 18:00 la Cinema Florin Piersic.

Laurențiu Paraschiv

Proiecție specială

De neratat: Mandy

Îmi drămuiesc cu grijă extazurile cinefile. Lui Mandy, filmul de groază și mister al lui Panos Cosmatos i-am cedat aproape toate exclamațiile și superlativele de care dispun.

Si nu-s singurul, suntem mai mulți pasionați de groazele, ororile și misterele filmelor fantastice care ne-am hiperventilat vreo 8 ani, cât a durat pentru ca Panos Cosmatos să mai facă un film după miracolul numit Beyond the Black Rainbow. Ce face din Mandy un film de neratat și pentru cei mai puțin pățimași cu filmele de groază?

Mandy este o experiență vizuală și un overload senzorial. Un film de atmosferă, un studiu de textură și un expozeu despre cât de multe poate de fapt zona de film fantastic. Fără un scenariu puternic (este de fapt un scenariu-pretext pentru secvențe antologice și orori insidioase), fără vreun comentariu politic (zero realism progresist, zero virtue-signaling, nema cerșetorii de empatie). Doar un film, abil cablat la modul de funcționare grindhouse și fidel centrat pe estetici demne de giallo.

Secvența aceea de duel falic și halucinant cu drujbe, odată ce-o vezi, ai certitudinea că de la Texas Chainsaw Massacre încoace cinema-ul aștepta secvența asta, venită de nicăieri și dusă până dincolo de toate pânzele albe.

Andrea Riseborough este Mandy, victima unor sectanți defecti și punctul de pornire al răzbunării fără limite. Și

Mandy/Andrea este în mod cert mai stranie și mai tenebroasă și mai sinistru decât oricare dintre călăii degenerați și spălați pe creieri. Mandy protagonista care pare un mucilagiu malefic adus în lumea aceasta prin ritualuri de magie neagră, te bântuie mai ceva ca Freddy Krueger.

Un rol excelent face și Nicholas Cage. Și domnul Cage are la activ roluri d-alea de Oscar: Leaving Las Vegas i-a și adus statueta, dar nici cu Wild at Heart, Bringing out the Dead, Adaptation sau Bad Lieutenant n-are de ce se rușina. Ce face aici este pe cât de inglorios pe atât de monumental. Un amestec de camp isteric și mitologie, cu pusee de dramă umană deranjantă. Să fim onești, toate blockbuster-urile recente ale lui Keanu Reeves și Liam Neeson nu fac, puse la un loc, cât secvența lui Cage bând vodcă într-o budă kitschiosă.

(Sâmbătă, 21:45, Castelul Banffy)

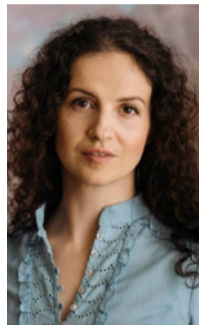
Cristi Mărculescu

Juriul competiției oficiale

Denis Côté - regizor

Născut în New Brunswick în 1973, cineastul canadian a debutat cu primele sale scurtmetraje imediat după ce și-a terminat studiile în Cinema. La scurtă vreme, în paralel cu activitatea sa de critic de film, Denis Côté finaliza producția primului lungmetraj - *Drifting States*, premiat cu Leopardul de Aur în 2005. Trei ani mai târziu, *All That She Wants* îi aducea în palmares și un Leopard de argint, iar în 2010 era distins cu Premiul pentru cel mai bun regizor, pentru *Curling*. Printre filmele care l-au consacrat se numără și *Carcasses*, prezentat la Cannes în 2009.

Anita Juka - producător

Producătoare de succes, Anita Juka și-a lansat în 2004 propria companie de producție - 4Film. De-a lungul carierei sale, a produs 16 filme și a lucrat la 8 co-producții europene, de la lungmetraje de ficțiune, până la documentare, scurtmetraje și recent, o mini-serie TV. Realizate cu sprijinul Eurimages, filmele sale au fost distribuite în peste 190 de țări și au câștigat peste 70 de presamii la Toronto, Karlovy Vary, Rotterdam și multe alte festivaluri de film importante.

Constantin Popescu - Regizor

Regizor și scenarist român, Constantin Popescu semnează unul dintre segmentele proiectului omnibus *Amintiri din Epoca de Aur* (produs de Cristian Mungiu, FIF Cannes, 2009, Un Certain Regard). Primul său lungmetraj, *Portretul luptătorului la tinerețe*, a avut premiera internațională la Festivalul Internațional de Film de la Berlin în 2010, iar cel de-al doilea, *Principii de viață*, a debutat în cadrul Festivalului Internațional de Film San Sebastian, tot în 2010.

Mike Goodridge - Producător

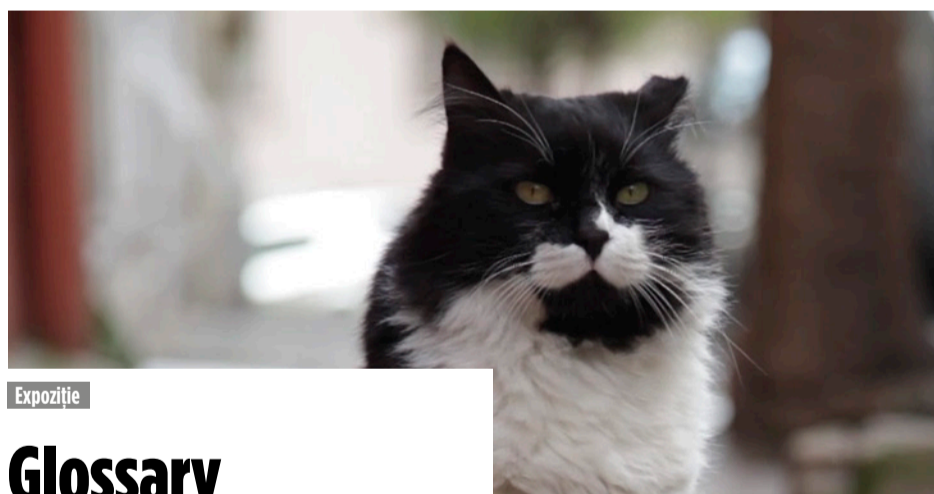
Cu o carieră de aproape 30 de ani în industria filmului, Mike Goodridge are o expertiză bogată în zona de finanțe și vânzări, management și programare de festival, media și producție de film. Este directorul artistic al Festivalului Internațional de Film Macao, și coordonează, simultan, dezvoltarea unor filme și seriale produse sub egida Groovy Pictures, compania sa independentă. Între 2012 și 2017, a condus Protagonist Pictures, companie de numele căreia se leagă filme de succes ca *Love & Friendship*, *Cold War*, *The Florida Project*, *The Lobster*, *God's Own Country* sau *Maggie's Plan*.

Chirurgii noștri au o rată de succes care ne amintește doar de filmele cu happy end.

REGINA MARIA
inbete Cluj!

Sperăm să n-ai nevoie de noi la TIFF, dar dacă îți iese în cale (pisica albă) pisica neagră, ne găsești aici:
Spitalul REGINA MARIA | Policlinica Muzeului | Policlinica Pasteur
www.reginamaria.ro/cluj

Expoziție

Glossary of Distant Narratives

Noul program de arte vizuale dezvoltat de echipa Fabricii de Pensule debutează cu expoziția *Glossary of Distant Narratives*, o expoziție video definită ca un *comeback* show cu un grad înalt de încărcătură emoțională.

Glossary of Distant Narratives este un efort de a readuce în contextul local artiști care au devenit deja parte din ceea ce am putea numi o narațiune europeană și fragmente din istorisirile acestora. 6 artiști vizuali ce transferă o parte din experiența de *dincolo* în propriile piese, folosindu-se de capacități și emoții universale, din cele care înlesnesc transmiterea (primară) a unor comunicări către *oricine de oriunde*.

Expoziția este realizată de Lateral ArtSpace și Fabrica de Pensule, în parteneriat cu TIFF, și se poate vizita până în data de 5 iulie, de luni până vineri, între orele 14:00 - 18:00. Proiect cultural co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

Ovidiu Anton, Andrea Bellu & Matei Bellu, Larisa Crunțeanu, Andrea Faciu, Istvan Laszlo, Raluca Popa

PILOT, Fabrica de Pensule, Henri Barbusse, nr. 59 -61

3x3

Agnès Varda

Una dintre puținele femei care făceau film în perioada Noului Val Francez, Agnès Varda s-a remarcat prin caracterul personal al filmelor ei și prin amestecul între realitate și ficțiune. A început ca fotografă, apoi și-a făcut debutul în cinema în 1955 cu *La Pointe Courte*, în care deja se vedea negocierea între estetică și activism. Punea mereu în discuție teme cu ecouri sociale (de la feminism, la ecologism și tot așa) fără să piardă din vedere aspectele formale, experimentând mereu cu un mod de a spune poveștile oamenilor ce țin cont în special de mediul înconjurător. La vremea la care a debutat în cinema Varda nu s-a bucurat de succesul colegilor ei din Nouvelle Vague sau Rive Gauche, ajungând să primească atenție critică abia odată cu filmele-eseu din ultima parte a vieții, *Culegătorii și culegătoarea* (2000) fiind cel mai bun exemplu.

La TIFF 18 puteți vedea penultimul ei film, *Chipuri, locuri* (2017), un documentar care dovedește exact iubirea sa pentru portrete transformate în peisaje și peisaje care se transformă în portrete. Filmul este programat azi la Cinema Arta de la ora 14:30 și marți (4 iunie) de la 22:00 la Institutul Francez. Triada e completată de cele mai cunoscute opere de ficțiune ale lui Varda: *Cleo de la 5 la 7* (1962) și *Fără acoperiș și fără lege* (1985). Primul poate fi văzut duminică (2 iunie) de la 14:30 la Universitatea Sapientia sau duminică (9 iunie) de la 19:30 la Cinema Arta. Cel de-al doilea are tot două proiecții – sâmbătă (1 iunie) de la 10:00 la Cinema Victoria și duminică viitoare (9 iunie) de la 12:30 tot la Victoria.

Alex Mircioi

Cântec de lebedă *Visages, Villages*

Visages, Villages este caracteristic pentru perioada târzie a creației lui Agnès Varda: într-un stil auto-biografic și auto-reflexiv distinctiv, filmele din ultimele două decenii ale carierei cineastei reprezintă o serie succesivă de cântece de lebedă, în care Varda lasă în urmă ficțiunea și se concentrează exclusiv pe diverse formule documentariste.

În cele mai multe dintre acestea creația își analizează propria operă cinematografică și rolul în cadrul Noului Val Francez (*Les plages de Agnès*, 2008, *Varda par Agnès*, 2019). Uneori se apropie de oamenii de zi cu zi cu bine-cunoscutul ei stil umanist, ludic, pe care îl fundamentează în primul ei documentar, *Daguerreotypes* (1976), folosindu-se de avantajele camerelor digitale *hand-held*. Totodată, este cu siguranță cel mai important dintre ultimele filme semnate de „bunica Noului Val”: cu o premieră în afara competiției la Cannes în 2017, o nominalizare la Premiul Oscar pentru cel mai bun film străin în 2018 (și un Oscar pentru întreaga carieră pentru Varda), *Visages* a fost printre cele mai vizionate filme de artă europene ale anului.

Precum în *Les glaneurs et la glaneuse* (2000), *Visages* apelează la formula de *road movie*, – doar că, spre deosebire de restul filmelor, aici Varda are un partener de drum: tânărul artist plastic JR, specializat în intervenții murale în care îmbină fotografia a la *Banksy*.

Agnès regăsește în JR, care este și el un spirit jucăuș și enigmatic (*a la Johnny Bra-*

vo, nu-și da niciodată jos ochelarii de soare) atât imaginea unui Jean-Luc Godard la tinerețe (care, de altfel, are un rol de jucat în deznodământul filmului), dar și un spirit artistic îngemănat, mânat de același sentiment de umanism, de empatie față de cotidian și de figura omului obișnuit.

Visages, Villages este un film despre întâlnirea dintre doi artiști asemănători din generații profund diferite, despre metodele și viziunile lor și, totodată, un film despre cei pe care îi întâlnesc în călătoria lor în jurul Franței – muncitori, trecători și chiar și căpřițe, printre alții.

Visages, Villages este un film puternic despre capacitatea artelor vizuale de a conserva memoria, dar totodată amuzant, jucăuș și emoționant. Este, totodată, ocazia perfectă pentru a face cunoștință cu Agnès Varda, trecută în neființă la finalul lunii martie. Artista a fost omagiată la TIFF în cadrul propriei sale secțiuni 3x3. Țineți ochii în patru pentru o referință la *Bande a part* al lui Godard atât de puternică, încât devine la rândul ei iconică.

Flavia Dima

Umbre

Poveștile Orașelor Fantomă

Un câmp înghețat, un zid părăsit și o mașină care virează brusc înspre el, făcându-se zob, cu doi copii mascați, tăcuți, observând scena de la o oarecare distanță. Astfel începe *Répertoire des villes disparues* de Denis Côté (adaptat după romanul omonim de Laurence Olivier), un film ce îmbină elemente de dramă *arthouse* cu tropi specifici filmelor cu zombi, într-un *plot twist* care deconstruiește structura dramei psihologie, care aduce aminte de *Rosemary's Baby* (1968, r. Roman Polanski). Prezent în Competiția Oficială a Berlinalei din acest an, cel mai nou film al lui Denis Côté este unul dintre filmele de neratat ale acestei ediții.

Atmosfera de straniețe profundă din filmografia lui Denis Côté (Președintele Juriului la această ediție a TIFF, prezent anul trecut la festival cu *A Skin So Soft*) permează și acest nou film, unde moartea mezinului familiei Dubé, Simon, declan-

șează un proces prin care atât nucleul familial cât și comunitatea extinsă a micuțului (și aparent liniștitului) sat quebecoz se deșiră încetul cu încetul. Aflată sub imperiul incertitudinii - accident stupid sau suicid - moartea lui Simon catalizează reconfigurarea familiei.

Dubé, concentrate în multe secvențe lipsite de dialog, în care cineastul trasează cu duioșie notele psihologice ce survin după o pierdere bruscă și traumatică a unui apropiat. Côté se apropie așadar de personajele sale cu multă compasiune în ciuda tonului în general apăsător și deprimant al filmului (rupt pe alocuri cu umor sec și negru), refuzând să-i poziționeze într-o grilă binară de tip rău-bine, izolându-i adesea în cadre strânse, în care sunt de cele mai multe ori surprinși singuri - subliniind astfel temele principale ale narațiunii: claustrarea, depresia și solitudinea.

Flavia Dima

Suspecți de serviciu

Fade Into You *Prea târziu ca să mori tânăr*

Câștigător al Premiului pentru cea mai bună regie la festivalul de film de la Locarno în 2018, *Tarde para morir joven*, al treilea film al regizoarei de origine chiliană Doming Sotomayor Castillo (de altfel, prima femeie care a câștigat premiul pentru regia în istoria festivalului), continuă în tradiția celor două filme precedente ale cineastei: drame care au în centrul lor adolescența din Chile, a căror trecere spre maturitate este documentată cu multă răbdare și minuțiozitate.

Aici, protagonistă este Sofia (Demian Hernandez), o fată de 16 ani care locuiește împreună cu familia ei și încă câteva într-o mică comunitate izolată din Anzi, într-un soi de *kibbutz hippie*, în apropiere de Anul Nou – iar soarele dogoritor al verii chilienne și plictiseala izolării de oraș se dovedesc a fi semne de bun augur pentru o adolescență care începe să se descopere pe sine și propria sa sexualitate. Deși la suprafața filmului observăm o poveste tip *coming-of-age* universală, cu care poate relaționa mai oricine, Sotomayor plasează acțiunea la finele anului 1990: iar asta înseamnă că observăm îndeaproape

nu doar contextul cultural al epocii, prin intermediul *ennui*-ul caracteristic al tinerilor *GenX* și un bun prilej de-a include pe coloana sonoră artiști precum Mazzy Star sau Sinead O'Connor, cât și contextul local specific, al unui Chile aflat la finalul dictaturii lui Augusto Pinochet, în care nou-dobândita democrație a statului este încă un concept relativ difuz pentru oamenii obișnuiți.

Tarde para morir joven este o dramă pe atât de languroasă și de onirică precum razele de soare în care se scaldă protagoniștii săi – dovedind că, în ciuda evenimentelor foarte specifice care se petrec în societatea dimprejur, experiența adolescenței rămâne una atemporală și universală. Un *must-see* al acestei ediții.

Flavia Dima

Fără Limită

Un Frozen pentru adulți: Arctic

Să zicem că te trezești într-o zi în întinderea de zăpadă interminabilă de la Polul Nord și că nu te ai decât pe tine: ce faci, cum te descurci? Am interpretat filmul lui Joe Penna, *Arctic*, ca fiind un soi de parabolă a luptei pentru existență. Îl vedem pe Overgård (Mads Mikkelsen) care sapă în gheață: SOS. Nu știm de cât timp stă pierdut în deșertul alb, lângă ruina avionului său, de câte ori a încercat să prindă semnal, câte zile a supraviețuit mâncând pește crud. Și, atunci când elicopterul care survolează deasupra zonei și care trebuia să-l salveze, se prăbușește și el, lucrurile devin și mai complicate. Overgård salvează o femeie (Maria Thelma Smáradóttir) rănită. O salvează poate dintr-o nevoie personală: aceea de contact uman, de relaționare de orice fel, chiar și cu un om care s-ar putea să nu mai aibă mult timp de trăit. Fotografia lipită în interiorul elicopterului, în care apare femeia cu fiul ei, ajunge să fie elementul declanșator al luării de atitudine. Din acest moment, Overgård consideră că are misiunea de a-și salva noua coechipieră și de a verifica dacă harta pe care o are duce undeva. Mai bine de jumătate de film este călătoria lor spre nord, un drum interminabil și greoi, coșmaresc. Întreaga acțiune e centrată pe personajul interpretat de

Mads Mikkelsen, despre care nu cunoaștem aproape nimic, însă acest lucru nu ne împiedică să empatizăm profund cu el. Până la urmă, oricine ar fi fost, în decorul dezolat și decontextualizat de spațiul său normal de desfășurare, chiar nu mai contează. Spectatorul empatizează pentru că, inevitabil, își pune întrebarea „eu ce aș fi făcut?” și își dorește până în ultimele minute de film ca cei doi să fie salvați. Ideea care răzbate printre rânduri din acest drum al groazei este că luăm hotărâri și acționăm atunci când ne simțim motivați. Și în cele mai frecvente cazuri, direct sau indirect, motivul este iubirea de orice fel. *In the middle of nowhere*, omul este redus la nevoile lui primare, care fie te pot strivi, fie te duc mai departe.

Povestea te absoarbe total în universul ei înghețat și te face să urmărești cu sufletul la gură aventura nebunească a femeii muribunde trase pe targă de bărbatul din ce în ce mai slăbit. Fiecare detaliu, oricât de mic, ar putea avea consecințe fatale pentru ei – iar Penna pune accentul pe ele în film, construind tensiunea story-ului. „Firul roșu” răzbate din „epopeea arctică”, făcându-ne să concluzionăm că viața noastră începe la finalul zonei de confort.

Alexandra Felseghi

Supernova

Suferința celei de-a treia neveste

În urma unui aranjament bănos, May (Nguyen Phuong Tra My), o tânără de numai 14 ani, este vândută de către părinți unui proprietar de pământuri bogat, pentru a-i deveni, așa cum sugerează și titlul, a treia nevestă. Într-o primă secvență săracă în dialog, care dictează stilul întregului film, aceasta se află într-o canoa alături de noua sa familie, viitorul soț Hung (Long Le Vu) și primele sale două neveste, și se îndreaptă către noua sa viață, la propriu și la figurat. Ajunsă aici, nu durează mult până îi sunt prezentate îndatoririle de soție: să care apă, să îngrijească de socrul înaintat în vârstă, și, mai ales, să-și satisfacă soțul. „Prefă-te că-ți place ca să-i placă lui”, îi spune după noaptea nunții Xuan (Mai Thu Huong Maya), cea de-a doua soție. May e agilă și învață repede, astfel că devine repede preferata boierului, iar atunci când rămâne însărcinată, se roagă lui Buddha să aibă un băiat, ca să-și poată păstra poziția.

Premiat atât la Toronto, cât și la San Sebastian, debutul lui Ash Mayfair e o poveste tragică, dureroasă, la fel ca toată istoria acestui tip de mariaj de altfel, iar tânăra regizoare o face cu atât mai incomfortabilă cu cât alege să nu depărteze camera de acțiune pentru a feri spectatorii de șoc.

O ține la distanță, compozițiile în cadru aducând adesea aminte de cele ale lui Kenji Mizoguchi, dar nu cenzurează mai mult decât e necesar realismul poveștii. Copiii erau considerați niște adulți în toată firea în Vietnamul secolului al XIX-lea, iar scenariul lui Mayfair alege să le illustreze suferința ca atare, cu atât mai mult cu cât modul în care erau tratate femeile în acea perioadă încă mai are ecouri în societatea de astăzi.

Laurențiu Paraschiv

PROGRAM / VINERI / 31 MAI

FLORIN PIERSIC

16:00 Focus Franța
Ancheta

Au poste! | r. Quentin Dupieux | 73'

17:45 Supernova
Dezertorul

The Spy Gone North | r. Jong-bin Yoon | 137'

20:30 Fără limită
Arctic

r. Joe Penna | 97'

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 Supernova
Trei surori

A Tale of Three Sisters | r. Emin Alper | 107'

18:30 100% Michel Gondry
Arta viselor

La science des rêves | r. Michel Gondry | 102'

21:00 Supernova
Mai avem nevoie și de crime

Non ci resta che il crimine | r. Massimiliano Bruno | 102'

CINEMA VICTORIA

10:00 What's Up Doc?
În aceeași barcă

The Raft | r. Marcus Lindeen | 98'

12:30 3x3
De cealaltă parte

The Edge of Heaven | r. Fatih Akin | 122'

15:00 Supernova
A treia nevestă

The Third Wife | r. Ash Mayfair | 94'

17:30 Suspecți de serviciu
Prea târziu ca să mori tânăr

Tarde Para Morir Joven | r. Dominga Sotomayor Castillo | 110'

20:00 Suspecți de serviciu
Zilele următoare

Els dies que vindran | r. Carlos Marques-Marcet | 101'

22:15 Fără limită
Un capăt de lume

Ridge | r. John Skoog | 71'

CINEMA ARTA

12:00 100% Michel Gondry
Gramatica instinctului

Is the Man Who Is Tall Happy? | r. Michel Gondry | 88'

14:30 3x3
Chipuri, locuri

Visages villages | r. Agnès Varda, JR | 90'

17:00 100% Michel Gondry
Noi și eu

The We and the I | r. Michel Gondry | 103'

19:30 Umbre
Poveștile orașelor-fantomă

Répertoire des villes disparues | r. Denis Cote | 96'

CINEMA CITY 3

17:00 Supernova
Femeie în război

Woman at War | r. Benedikt Erlingsson | 101'

19:30 3x3
Tuvalu

r. Veit Helmer | 91'

22:00 Fără limită
Koko-di Koko-da

r. Johannes Nyholm | 86'

CINEMA CITY 4

17:30 Supernova
Dolce Fine Giornata

r. Jacek Borcuch | 96'

20:00 Umbre
Morții nu vorbesc

Morto não fala | r. Dennison Ramalho | 110'

22:30 What's Up Doc?
Unde te poartă inima
Heartbound: A Different Kind of Love Story | r. Janus Metz, Sine Plambach | 90'

CINEMA MĂRĂȘTI

19:30 100% Michel Gondry
Spuma zilelor

L'écume des jours | r. Michel Gondry | 131'

CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

12:00 EducaTIFF
Colonia

Une colonie | r. Genevieve Dulude-De Celles | 102'

18:00 Suspecți de serviciu
Înainte de îngheț

Before the Frost | r. Michael Noer | 104'

20:30 Umbre
Zoo

r. Antonio Tublen | 104'

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

20:45 Deschiderea oficială
Parking

r. Tudor Giurgiu | 110'

SOMEȘ OPEN AIR

21:45 100% Michel Gondry
Microb și gazolină

Microbe et Gasoil | r. Michel Gondry | 100'

IULIUS PARC OPEN AIR

21:45 Supernova
Capodopera mea

Mi obra maestra | r. Gastón Duprat | 105'

INSTITUTUL FRANCEZ

22:00 100% Michel Gondry
Un ghimpe în inimă

L'épine dans le coeur | r. Michel Gondry | 83'

Interviu direct de pe afișul TIFF.18

Miruna Lupas

1. Numele, vârsta, orașul din care vii?

Miruna, 18, Cluuuj!

2. Ce ai vrea să știe lumea despre tine?

Hmmm, am tot repetat întrebarea asta în minte în încercarea de a formula un răspuns de care să fiu mulțumită. Vreau ca lumea să știe că voluntariatul mi-a schimbat viața și că prin această activitate am descoperit superputerea tinerilor de a face o schimbare pentru viitor. We are the changemakers.

3. Ce personaj de film se potrivește cel mai bine cu ce-nseamnă pentru tine să fii un adult?

Profesoara Erin Gruwell din *Freedom Writers* demonstrează că în viață depășești obstacolele doar dacă ai încredere în ceea ce faci și dacă ești înconjurat de oamenii potriviți. Dacă eram logodnicul profesoarei, nu aș fi renunțat la o persoa-

nă ca ea. Asta m-a dezamăgit la final, dar m-am gândit: maybe HE was not worth her while.

4. Care e filmul care te-a făcut să-ți placă filmele?

A fost primul film pe care l-am văzut la TIFF, cred că eram în clasa a III-a. Se numește *Muntele Urs*, un film de animație danez, foarte fain. Tot în anul acela am regizat un scurtmetraj horror la Uzina de filme :))

5. Ce planuri ai pentru TIFF.18?

Planul e să merg la cât mai multe filme, m-am uitat pe listă și am selectat dintre ele, dar și la petreceri pentru că am auzit că avem ceva surprize pregătite, so...

Tudor Mărgineanu

1. Numele, vârsta, orașul din care vii?

Salut! Mă numesc Tudor Mărgineanu, am 17 ani și sunt din Cluj-Napoca.

2. Ce ai vrea să știe lumea despre tine?

M-am gândit mult la întrebarea asta și la cum aș putea să răspund. Având în vedere că nu ați mai auzit de mine și că trebuie să mă gândesc la o descriere scurta și cuprinzătoare, primele lucruri pe care aș dori să le știe lumea despre mine ar fi că sunt genul de om care spune lucrurilor pe nume, care reușește să se adapteze și care, de cele mai multe ori, reușește să fie cel care „sparge gheața” într-o conversație.

3. Ce personaj de film se potrivește cel mai bine cu ce-nseamnă pentru tine să fii un adult?

În perioada adolescenței toți încercăm să ne ghidăm după ceva/cineva. Un reper moral, care ne motivează în încercarea noastră de a deveni o persoană mai bună. Să fiu sincer, pentru mine au existat o grămadă de personaje ale căror trăsături morale și al căror comportament m-au inspirat și au jucat un rol important în dezvoltarea mea: super eroi, personaje din jocuri video, seriale și filme. Persona-

jul-model la care mă gândesc, chiar dacă au trecut doi ani de la vizionarea filmului, este Atticus Finch, din *To Kill A Mockingbird*. Are o răbdare de fier și o atitudine calmă în fața problemelor. Eu sunt o fire destul de „explozivă”/impulsivă. De multe ori acționez fără să mă gândesc la cum reacția mea îmi va afecta reputația. În schimb Atticus chiar și când este scuipat în față (la propriu) își păstrează calmul și alege calea calmă în rezolvarea problemelor.

4. Care e filmul care te-a făcut să-ți placă filmele?

Cred că cei mai mulți dintre noi cunoaștem filmele prin animații precum cele de la Disney. Eu, personal, aveam o obsesie cu *The Dinosaur* și cu *Spirit: Stallion of the Cimarron*. Nu conta că nu înțelegeam tot din plot-ul lor, tot am ajuns să le revăd cam de 10 ori minim. Cu timpul am „avansat” la marile hit-uri din cinematografe precum seria *Transformers*, *Războiul Stelelor* și *Pirații din Caraibe*. Toate cu elementul fantastic prezent, cu scopul de a satisface mintea unui băiat de 10-12 ani.

Cele care mi-au plăcut în mod special după ce am mai crescut au fost: *Interview with a Vampire*, *Troy*, *The Prestige* și *To Kill A Mockingbird*, cred că mi se va face pielea de găină ori de câte ori voi auzi linia melodică din *Războiul Stelelor*.

5. Ce planuri ai pentru TIFF.18?

Din păcate nu o să fiu prezent pe toată perioada festivalului, însă planul meu pentru TIFF 2019 este să văd cât mai multe filme din lista de *Must See Movies at TIFF* și țin pumnii strânși că voi putea obține un autograf de la Nicolas Cage.

SAISON SEZONUL
FRANȚA ROMÂNIA
ROUMANIE FRANȚA
2019

RECOMANDAT DE
TIFF

VINO LA UZINA FILMELOR DE AMATORI

MICHEL
GONDRY

3 ore, 15 decoruri de film,
un milion de scenarii posibile

31 MAI — 31 IULIE
CREIC - Centrul Regional de Excelență
pentru Industrii Creative

CREIC
— acces din P-ța Mihai Viteazul Est
cu autobuz 39, 39L, Stația 16: Podul Fetei Est

Rezervări pe
www.uzinadefilme.com

MANIFESTARE ORGANIZATĂ ÎN CADRUL SEZONULUI ROMÂNIA-FRANȚA 2019

infiniTIFF

SUMMIT

6 Iunie 2019

Hotel Platina (Calea Mănăstur 2-6, Cluj-Napoca)
9:00 - 14:00

Descoperă cele mai noi trenduri și tehnologii în producția audiovizual.
Află primul cum se va schimba forța de muncă sub impactul automatizării și a robotizării.
Conectează-te cu lideri în film, tehnologie, business, IT și dezvoltă proiecte împreună cu ei.

Guido van Nispen (Amsterdam)
editorul think-tank-ului Silicon Valley i4j

Jean-Colas Prunier (Paris)
expert mondial în producția digitală de filme

Mikael Windelin (Copenhagen)
producător independent și specialist VFX

Hermione Flynn și **David Bennet** (Berlin)
pionieri în animație 3D și motion capture

Anamaria Vrabie și **Ovidiu Cîmpean** (Cluj)
managerii programului Cluj Future of Work

Powered by
BANCA TRANSILVANIA

[tiff.ro/infiniTIFF](http://tiff.ro/infiniT<small>IFF</small>)
Bilete pe
eventbook.ro

infiniTIFF

Oui, oui, Michel Gondry!

By now everyone knows the Matrix-style “bullet time” that freezes action mid-air. It’s in ads, music videos, films short and long. But few know that Michel Gondry pioneered it. Same with the “morphing technique” that almost imperceptibly turns one image into another.

Like Spike Jonze and David Fincher, Gondry is a successful music video director who transitioned into feature film for cinemas. Born in 1963, he spent his childhood in Versailles. He first wanted to become a painter or an inventor, like his grandfather Constant Martin (1910-1995), who invented the Clavioline. In the 1980s, Gondry founded Oui Oui, a pop-rock group for which he played the drums. He began directing music videos for his band – this was his early creative lab in which one can already see glimpses of his surrealist universe. Björk was one of the first artists who asked to collaborate with him on a video for her hit *Human Behaviour*. Beck, Radiohead, Daft Punk, The White Stripes, The Vines, and Chemical Brothers followed.

His second film, *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* (2004) received an Academy Award for Best Original Screenplay (Charlie Kaufman). But the concept was born much earlier, in 1998, out of talks Gondry and his collaborator Pierre Bismuth had about an experiment which selectively erases memories. The idea stayed with Gondry – even if the project itself could never take shape – and he presented it to Charlie Kaufman, with whom he had already collaborated for

Human Nature (2001) with Tim Robbins, Rhys Ifans, and Patricia Arquette. Next to its Oscar, *Eternal Sunshine of a Spotless Mind* also collected a BAFTA in the same screenplay category, as well as in editing. His subsequent films, *The science of sleep* (2006), *Be kind rewind* (2008), *The Green Hornet* (2011), and *Mood Indigo* (2013) rounded out Gondry’s surreal, sci-fi-inflected universe.

Equally interested in science and visual arts, between 2005-2006 Gondry had a residence at the prestigious Massachusetts Institute of Technology, and, following his 2006 *The science of sleep*, Gondry presented at Deitch Projects in SoHo an installation of designs for the film set against never-before-seen videos and stories of artifacts from the film and for the personal life of the filmmaker.

In an interview for *The Talks*, Gondry described himself thus: “People complain about me that I am immature, and I think I am sometimes immature. And sometimes when I have to deal with a situation with my son or deal with my actors I am mature because I have to be the adult. But it is true that creativity is very much associated with a certain form of immaturity.”

Alexandra Felseghi

TIFF.18
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05-09.06.2019

**MASTERCLASS
GUERRILLA
FILMMAKING
CU VEIT HELMER**
(regizor, Germania)

Luni 3 iunie ora 17⁰⁰
TIFF Industry Hub
Piața Ștefan Cel Mare nr. 18

**Bring Your Friends to the
Amateur Film Factory and
Make Your Own Film!**

After circling the world through Montreal, Buenos-Aires, Frankfurt, Moscow, Rotterdam, or Paris, the Amateur Film Factory comes to Romania for the first time at the Transilvania International Film Festival. Created by celebrated French auteur Michel Gondry, this revolutionary interactive installation was conceived to cultivate, develop, and spread a passion for filmmaking among wider audiences, stimulating imagination and creativity. For three hours, participants are given the opportunity to create their own film from A to Z, with all the necessary resources available to them, from sets to equipment to tutors who will guide new filmmakers through all the stages of production, from

script through on-set direction to special effects and laying soundtrack. Films will be screened at the end of each session and then they will be given to their rightful authors to distribute in exchange for their own audience acclaim.

The project is open to all who want to experiment with filmmaking, irrespective of age, occupation, or prior knowledge of cinema. Entry is free but subject to advance registration. The studio was built from scratch to include 15 individual sets in the CREIC Center for Excellence in the Creative Industries, and will be open between May 31 and July 31. The project is part of the Romania-France Season 2019.

Laurențiu Paraschiv

The Future of AV Content at InfiTiff 2019

InfiTiff returns to the Transilvania International Film Festival for its third edition, dedicated to the future of audio-visual content, which will explore the way digital transformations and disruptive technologies influence not only mobility and communication, but also culture and entertainment as a whole. As in past years, the program is organized along three directions:

VR Cinema, which will again offer audiences a generous selection of film experiences, recent productions and virtual “classics” alike – a broad choice that can be explored every day between June 1-8.

InfiTiff Workshop on June 2 seeks to plumb the needs and aspirations of the main local actors involved in audiovisual production. Visionary entrepreneurs and decision-makers in art, culture, and academia in Cluj will explore opportunities for interdisciplinary work in AV production. The resulting InfiTiff Manifesto will propose directions for action to authorities, creatives, and entrepreneurs, and will be publicly debated at InfiTiff Summit.

InfiTiff Summit, to be held at the Platinia Conference Center on June 6, is a half-day conference on virtual production and the future of work and it is addressed to professionals working in film, business, IT, technology, and design. It is intended as a platform for discussing directions and finding solutions for more efficient means for collaboration in cinematography, video games, and tech. Additionally, a pitching forum open to all entrepreneurs, freelancers, researchers, or creatives in the field will allow for the presentation of specific products, services, abilities, or needs.

Laurențiu Paraschiv

Opening Gala, Romanian Days

Parking: All about Adrian

As has been his custom his entire career, Tudor Giurgiu does not follow the well-trodden paths of his peers in the field.

A director always looking for fresh paths, he concerns himself primarily with Romania's more recent past: Romania's tortuous transition from its communistoid reflexes of yore towards a more bearable Western outlook. This time around, he places his story in Cordoba, Spain, where Adrian (Mihai Smarandache in a role revealing a granularly nuanced actor) struggles with the stereotype of the new Romanian immigrant, unfairly painted with a very broad brush as a thief, hooligan, or pickpocket.

Adrian, however, is a dreamer, as well as someone who understands the power of example: an aspiring writer, he works as a guard for a roadside parking lot and has become the trusty right hand of a boss who, though probably well-intentioned, is himself overwhelmed by the cruelty of capitalism. The young man from small-town Sângeorz-Băi finds a new home in this sordid place at the edge of society: just the kind of spot to better find yourself, to understand what you want from your life. And on a midsummer night, he meets a singer for an underground band, Maria (Belén Cuesta), who triggers him to reevaluate his position and to want more.

Exploited by the locals and haunted by his own origins, Adrian starts finding a path towards integrating and questions the life of risk and trouble he exposed himself to.

Adrian's condition speaks to a world many Romanian expats have left behind by now. But how hard the beginning, how deep the humiliation, how pitched the struggle against a sense of inferiority. Typical of Romanians trying to do an honest day's work while caught in the small-time crimes committed by employers who are themselves on the edges of their own societies, Adrian struggles to remain honorable in a cruel context – and, perhaps paradoxically, to assimilate.

Parking thus becomes relevant for an entire country in search of its own European relevance. At a time when the Romanian diaspora returns emotionally back home, when the diaspora matters more than ever before, Giurgiu's film locates a story that was yet to be told in one moving individual. This is the kind of story that reminds a people of what it went through, of its own history – a fable about the importance of memory.

Ion Indolean

THE FESTIVAL MUST GO ON.

TIFF UNLIMITED

DIN 6 IUNIE

